

РЕШЕНИЕ

№ 6257

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ СТ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря МОНИКА СТ. ТОПУЗОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ СТ. ДИМИТРОВА Гражданско дело
№ 20211110144800 по описа за 2021 година

Предявен е от ищеца .. срещу ответниците „...“ ЕООД и „...“ ЕООД иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК за обявяване на недействителност спрямо Държавата на следната сделка- Договор, сключен на 23.11.2017 г. между „...“ ЕООД и „...“ ЕООД, за прехвърляне правото на собственост върху МПС влекач с марка и модел „Рено Магнум“, предишен рег. № .., нов рег. № .., рама № .., в хода на висящо ревизионно производство след връчване на ревизионен акт, сключена с намерение да се увреди публичният вискател.

Ищецът .. твърди, че със Заповед за възлагане на ревизия № Р-.. г. било образувано ревизионно производство по реда на ДОПК спрямо ответника „...“ ЕООД, като заповедта била връчена на управителя на дружеството на 01.06.2016 г. Поддържа, че били издадени и Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № ..., връчена по електронен път на 03.08.2016 г., и ЗИЗВР № .. г., връчена по електронен път на 15.09.2016 г. Посочва, че с Ревизионен акт № .. г., връчен на „...“ ЕООД на 22.12.2016 г. по електронен път, били установени задължения за ДДС, ДОО /за осигурители/, вноски за здравно осигуряване /за осигурители/ и УПФ /за осигурители/ в общ размер към 22.12.2016 г. в 66099,28 лв. и лихви- 13829,80 лв., а към 26.07.2021 г.- в размер на 108580,69. Твърди, че към датата на подаване на исковата молба ответникът имал изискуеми непогасени и необезпечени задължения в общ размер на 249023,52 лв., установени с ревизионен акт и с декларации по ЗДДС, с ГДД по ЗКПО, както и с декларации- образец 6 по ЗДДФЛ и осигуровки. Излага, че ревизионният акт не бил обжалван по административен или съдебен ред, в резултат на което влязъл в сила. Посочва, че ответниците били сключили Договор за покупко-продажба на

процесния автомобил в хода на висящото ревизионно производство, с което били увредили Държавата в качеството ѝ на публичен възискател. Моли за уважаване на исковата претенция заедно с присъждане на разноски.

Ответникът „...“ ЕООД редовно уведомен на основание чл. 50, ал. 4 ГПК, не подава отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК.

Ответникът „...“ ЕООД редовно уведомен, подава отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК. Оспорва исковата претенция като недопустима и неоснователна. Счита, че е добросъвестен купувач и не е знаел за предприетите действия спрямо продавача по договора. Моли съда да отхвърли предявените искове.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на делото е иск с правно основание чл. 216, ал. 2, вр., ал. 1, т. 4 ДОПК и чл. 135 ЗЗД. За да е изпълнен фактическият състав, пораждащ недействителността е необходимо да са налице следните предпоставки: 1/ длъжник по установено публично задължение; 2/ който е извършил разпореждане със свое имущество; 3/ разпореждането да е извършено след датата на установяване на задължението или след връчване на заповедта за ревизия, ако същата е установила публични задължения, като във фактическия състав на т. 4 се включва намерение на данъчно задълженото лице да увреди публичния възискател, като знание за това намерение у другата страна не се изисква.

От приетите по делото доказателства се установява, че със Заповед № Р-.. г. на ТД на НАП София е възложено извършването на ревизия на ответника „...“ ЕООД, за което той е уведомен видно от разписка, връчена чрез управителя Светлин Чолаков на 01.06.2016 г.

Видно от Ревизионен акт № .. г. издаден от ТД на НАП София, с който е приключила ревизията, установени са публични задължения на ответника „...“ ЕООД в общ размер на 79929,08 лв.

Видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път, ревизионният акт е връчен на задълженото лице електронно на 22.12.2016 г. Не се спори по делото, че актът не е обжалван и е влязъл в сила.

Представен е договор за покупко-продажба на МПС с нотариална заверка на подписите, рег. № 9906/23.11.2017 г. по описа на Нотариус Станислав Филипов, рег. № 508 в Регистъра на Нотариалната камара с Район на действие СРС, по силата на който „...“ ЕООД, представлявано от управителя И. Георгиев Костов продава на „...“ ЕООД, представляван от управителя Венцислав Маринов Радев МПС влекач, цвят БЯЛ, марка Рено, модел Магнум, с рег. № .., рама № .., двигател № без номер, ведно с всичките му принадлежности за сумата от 4000,00 лева.

Видно от постъпилия по делото отговор на Нотариус Станислав Филипов, рег. № 508 в Регистъра на Нотариалната камара с Район на действие СРС, същият не се извършил нотариална заверка рег. № 9906/23.11.2017 г.

Представена и приета по делото е Справка от МВР, ОДМВР – Русе по

историята на регистрациите и оригиналите на документите послужили за регистрация и прекратяване на регистрация на процесния автомобил.

Събраните по делото гласни доказателства съдът не обсъжда, тъй като не установяват релевантни за спора факти и обстоятелства.

При така събраните доказателства, първият извод който следва, е че по отношение на ответника „...“ ЕООД има установени публични задължения. По смисъла на чл. 216, ал. 1 ДОПК, публичното задължение следва да бъде установено с влязъл в сила административен акт, съответно съдебно решение. В случая се установи, че ревизионният акт е влязъл в сила, в който смисъл вземанията са установени със стабилен административен акт, считано от 06.01.2017 г.

Не се установява да е налице следващата предпоставка - сключена след датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия възмездна сделка с имуществени права на длъжника, в резултат на която са установени публични задължения.

В разпоредбата на чл. 144, ал. 1 ЗДвП е установена форма за действителност на договора за прехвърляне собствеността на моторно превозно средство – обикновена писмена форма, освен ако не се касае за регистрирано в България МПС, включително когато регистрацията на съответното превозно средство е прекратена. В тези случаи, в съответствие с правилото на чл. 144, ал. 2 ЗДвП, при прехвърляне собствеността договорът следва да бъде сключен в писмена форма с нотариална заверка на подписите на страните.

Видно от представената от МВР, ОДМВР – Русе справка по историята на регистрациите и оригиналите на документите послужили за регистрация и прекратяване на регистрация на процесния автомобил, същият е с първоначална регистрация на 18.08.2015 г. в Република България, която е била прекратена служебно на 25.04.2017 г. по чл. 143, ал. 1 ЗДвП поради получено уведомление от Гаранционния фонд, че не е била сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност за автомобила. Доколкото съответният автомобил е регистриран, макар и регистрацията да е била прекратена, продажбата изисква оформяне в писмен договор с нотариално заверени подписи на страните.

Не се установява да е валидно извършвано нотариално удостоверяване на подписите на страните по сключения договор. Основанията за нищожност на нотариалното действие са уредени в чл. 576 ГПК, съгласно който същото е нищожно, когато нотариусът не е имал право да го извърши (чл. 569, чл. 570, ал. 1, чл. 573, ал. 1, чл. 574 и 575), както и когато при неговото извършване са били нарушени чл. 578, ал. 4 (относно личното явяване на участващите лица), чл. 579, чл. 580, т. 1, 3, 4 и 6, чл. 582, 583 и чл. 589, ал. 2. В настоящия случай, от съвкупния анализ на събрания по делото доказателствен материал и изявленията на втория ответник, категорично се установява, че участниците в производството не са се явили лично в кантората на нотариуса за полагане на подписи под договора, нито са спазени законоустановените изисквания за начин на извършване на удостоверяването. Не се установява именно

Нотариус Станислав Филипов, рег. № 508 в Регистъра на Нотариалната камара с Район на действие СРС да е извършил нотариална заверка на подписите на процесния договор рег. № 9906/23.11.2017 г. Нищожното нотариално удостоверяване предпоставя нищожност на установената сделка, доколкото не е спазена предписаната в закона писмена форма с нотариална заверка на подписите на страните – чл. 144, ал. 2 ЗДВП, поради което договорът не е породил целените правни последици. Липсата на форма е довела до нищожност на договора на основание чл. 26, ал. 2, предл. 3 ЗЗД. Порокът е толкова съществен, че дисквалифицира изначално сделката като недействителна /нищожна/ и не позволява да бъде валидирана.

Поради тази своя абсолютна начална нищожност, процесният договор за покупко-продажба на МПС не е породил правни последици и не е прехвърлил правото на собственост от патримониума на ответника „...“ ЕООД в патримониума на ответника „...“ ЕООД, което обстоятелство обосновава извод за отхвърляне на предявения конститутивен иск по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК за относителна недействителност спрямо Държавата на този договор, чиято нищожност е абсолютна.

В настоящия случай въпросът за нищожност договора е повдигнат в хода на делото при попълване на доказателствената съвкупност чрез изискване на всички документи по (несъществуващата) нотариална преписка, след което е въведен в процеса чрез възражение на ответника „...“ ЕООД, а не чрез установителен иск. Поради изложеното съдът не дължи произнасяне по него с диспозитива на решението си, тъй като възражението е защитно средство.

Предвид изхода на спора, право на разноски възниква за ответниците. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК и с оглед изрично направеното искане в тази насока, в полза на „...“ ЕООД следва да се присъдят разноски в размер на 500,00 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение. Ищецът своевременно е противопоставил възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна възнаграждение за процесуално представителство, което съдът намира за неоснователно. Заплатената сума е съобразена с разпоредбите на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, извършените процесуални действия и фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от .. срещу ответници „...“ ЕООД, ЕИК 201662919 със седалище и адрес на управление .. и „...“ ЕООД, ЕИК .. със седалище и адрес на управление .. иск с правно основание **чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК** за обявяване на **недействителност спрямо Държавата** на Договор, сключен на 23.11.2017 г. между „...“ ЕООД и „...“ ЕООД, за прехвърляне правото на собственост върху МПС влекач с марка и модел „Рено Магнум“, предишен рег. № .., нов рег. № .., рама № .., в хода на висящо ревизионно

производство след връчване на ревизионен акт, сключена с намерение да се увреди публичният взискател като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА .. ДА ЗАПЛАТИ на „..“ ЕООД, ЕИК .. със седалище и адрес на управление .. на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК** сумата от **500,00 лева** – разноси в производството пред СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____